

РЕШЕНИЕ

№ 3524

гр. София, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 19.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2734** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на „Юен Хуа“ ООД, чрез адвокат В. И. с адрес за кореспонденция: [населено място], пл. „Р. Д.“ № 4, ет. 1, ап. 1 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С2082-0476687/16.03.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. С оспорената ПАМ е постановено запечатване на търговски обект – китайски ресторант „Златен лъв“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството за срок от 14 дни.

В жалбата се твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна и неправилна, издадена в противоречие с целта на закона. Сочи се, че е нелице и съществено нарушение на административно-производствените правила съгласно чл. 34 и чл. 35 от АПК. Инвокирани са доводи, че административният орган не се е съобразил с разпоредбата на чл. 6 от АПК, съгласно която административните актове следва да засягат интересите на заинтересованите лица във възможно най-малка степен, т.е. в случая не е спазен принципа на съразмерност. Посочва се, че заповедта съдържа бланкетни мотиви относно това как е определен срока, за който е постановено запечатването – обстоятелство, противоречащо на изискването за мотивираност на административните актове съгласно чл. 59 от АПК. При издаване на акта не е взето предвид, че извършеното нарушение е изолиран случай и евентуалното му

изпълнение ще е противоречие с целта на закона. Според оспорващия административният орган не е взел предвид разпоредбата на § 1, т. 9 от ПЗР на ЗДДС, съгласно която всяка покупка до 30 лв., следва да се приема за маловажен случай. Счита, че евентуалното запечатване на търговския обект ще доведе до непоправими репутационни последици за жалбоподателя, чиито годишен оборот сочи относително неголям брой клиенти. Твърди се, че проверката е била абсолютно тенденциозна и е целяла да навреди на бизнеса на дружеството, осъществяван предимно вечер и в почивните дни.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият не се представлява. От пълномощника му адвокат И. са постъпили допълнителни съображения в писмен вид. Ответникът по оспорването - началник на отдел „Оперативни дейности“, при ТД на НАП, С., не се явява. Пълномощникът му, юрисконсулт П. оспорва жалбата и претендира присъждане на разноски.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 05.03.2023 г., в 12,40 часа, длъжностни лица при ЦУ на НАП извършили проверка на търговски обект - китайски ресторант „Златен лъв“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Юен Хуа“ ООД. Чрез базираната в интернет платформа за доставки takeaway.com от ресторанта били поръчани 1 бр. пържен ориз със зеленчуци и 1 бр. свинско бамбук и черни гъби на обща стойност 28,70 лв. поръчаните артикули били доставени на адрес: [населено място], [улица] от Е. Ц., който приел плащане в брой от името на „Юен Хуа“ ООД. От инспектор по приходите М. А. бил съставен протокол № 1810606/05.03.2023 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. В същия е отразено, че в китайски ресторант „Златен лъв“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя има регистрирано функциониращо фискално устройство модел DATECS DP – 150, от което за въпросната доставка няма издаден фискален бон. При проверка на касовата наличност, съпоставена с данните от фискалното устройство, е установена положителна разлика в размер на 48,90 лв.

Изложените факти са дали основание на административния орган да приеме, че „Юен Хуа“ ООД не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед № ФК-С2082-0476687/16.03.2023 г. е връчена на представител на дружеството-жалбоподател на 20.03.2023 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 20.03.2023 г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, доколкото със

Заповед ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. изпълнителният Директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности” в Главна дирекция „Фискален Контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В конкретния случай не е спорно, че „Юен Хуа“ ООД не е изпълнило задължението за регистриране на извършена продажба на стоки, чрез издаване на касова бележка от работещото в обекта фискално устройство на посочената по-горе дата. Съдът не приема довода на оспорващия, че това се дължи на факта, че неиздаването на фискален бон е неволно и това е изолиран случай, защото юридическите лица са длъжни да изпълняват предвидените в по закон задължения. При извършената доставка на описаните артикули - 1 бр. пържен ориз със зеленчуци и 1 бр. свинско бамбук и черни гъби на обща стойност 28,70 лв., куриерът е приел сумата от името на дружеството.

От друга страна съдът намира, че следва да съобрази тълкуването, дадено в Решение по дело № С-97/21 на СЕС, с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд — Б., отнасящо се до тълкуването на член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, наричана по-нататък „Директивата за ДДС“), както и на член 47, член 49, параграф 3 и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Съдът на Европейския съюз посочва в диспозитива на акта си, че член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции

съответства на тежестта на разглежданото нарушение.

В разглеждания казус не е спорно, че освен процесния ПАМ, срещу „Юен Хуа“ ООД е образувано административно-наказателно производство с Акт за установяване на административно нарушение № F698524 от 07.03.2023 г. за неизпълнение на законово задължение, свързано с издаването на фискална касова бележка, във връзка с осъществена доставка на 1 бр. пържен ориз със зеленчуци и 1 бр. свинско бамбук и черни гъби на обща стойност 28,70 лв. на 05.03.2023 г. По преписката липсва резолюция на административно-наказващия орган за прекратяване на производството. В тази връзка съдът намира, че следва да се съобрази със задължителното тълкуване, дадено от СЕС по посоченото дело. При образувано срещу жалбоподателя административно-наказателно производство, което ще завърши с налагане на имуществена санкция по чл. 185 от ЗДДС, не е възможно спрямо същия да бъде наложена и ПАМ – запечатване на търговския обект за срок от 14 дни.

За пълнота съдът намира за основателно оплакването за това, че в оспорената заповед липсват адекватни мотиви по отношение на продължителността на наложената мярка. В случая, в акта са изложени изцяло бланкетни мотиви за продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ. Независимо, че е посочено, че са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от него, вида и характера на търговската дейност, то изложените в тази връзка релевантни факти и обстоятелства не са подкрепени с никакви доказателства. Напълно необоснован е изводът на приходните органи, че продължителността на срока е определена с оглед вида на запечатания обект – китайски ресторант, където целодневно има голям поток от клиенти. За последното твърдение не са ангажирани каквито и да било доказателства. В случая не е установено, че в проверения обект има трайна практика да не се издават фискални бонове за извършени продажби, както и че обстоятелството, че не се издават касови бележки е станало достояние на лицата, работещи в търговските обекти в съседство и на потенциални клиенти на ресторанта. От представените доказателства се установява, че извършеното нарушение е първо за търговеца и няма данни за друго такова. Останалите изложени аргументи във връзка с продължителността на срока на ПАМ са общо формулирани формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. По никакъв начин не става ясно как е определен срока съобразно обстоятелствата, които са от значение за конкретния случай и тяхната тежест.

При издаване на ПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ.

В този смисъл е и съдебната практика на съставите на ВАС, изразена например в Решение № 9560 от 23.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2219/2021 г., VIII о., Решение № 9544 от 21.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2679/2021 г., VIII о., Решение № 8627 от

15.07.2021г. на ВАС по адм. д. № 1695/2021 г., VIII о., Решение № 10412 от 14.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 3782/2021 г., I о., Решение № 10393 от 13.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 11248/2020 г., I о., Решение № 2640 от 22.03.2022 г., по адм. дело № 10152/2021 г., VIII о. и др., която ясно се е консолидирала върху разбирането, че ЗНАП следва да е надлежно мотивирана относно продължителността на срока, за който се налага ПАМ (които мотиви следва да са конкретни спрямо всеки отделен случай, а не бланкетни и общи и неотчитащи конкретните факти по делото), който от друга страна следва да е съобразен с принципа на съразмерност, дефиниран в чл. 6 от АПК, а и на целите на формулирани в чл. 22 от ЗАНН, като условие за законосъобразността ѝ.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, но при липса на конкретни мотиви и при несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал. 1, пр. 2 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 69-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Юен Хуа“ ООД, чрез адвокат В. И. с адрес за кореспонденция: [населено място], пл. „Р. Д.“ № 4, ет. 1, ап. 1 Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С2082-0476687/16.03.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, С., в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната Дирекция за Приходите да заплати на „Юен Хуа“ ООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1050 (хиляда и петдесет) лева, представляваща направени по делото разноски, съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: